

Sygn. akt II W 1842/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Katarzyna Maciaszek

Protokolant sekr. sąd. Kinga Puszczynska

po rozpoznaniu dnia 20.03.2018r., 10.04.2018r. sprawy,

D. W. (1) (W.), syna S. i D. z domu W., ur. (...) w P.

obwinionego o to, że:

w dniu 16 października 2017 roku o godzinie 14:45 w K. na rondzie (...), kierując samochodem marki A. R. o numerze rejestracyjnym (...), korzystał podczas jazdy z telefonu komórkowego wymagającego trzymania słuchawki w ręku

tj. o czyn z art. 97 k.w. w zw. z art. 45 ust. 2 pkt. 1 Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym

1. uznaje obwinionego **D. W. (1)** za winnego zarzucanego mu czynu wypełniającego dyspozycję art. 97 k.w. w zw. z art. 45 ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017r., poz. 1260) i za to na podstawie art. 97 k.w. wymierza mu karę 200 (dwieście) złotych grzywny,

2. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 130 (sto trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR Katarzyna Maciaszek

Sygn. akt II W 1842/17

UZASADNIENIE

W dniu 16 października 2017r. około godziny 14.45 obwiniony D. W. (2) poruszał się po K. samochodem osobowym marki A. R. o nr rejestracyjnym (...). Wymieniony jechał ulicą (...) i w trakcie jazdy rozmawiał przez telefon w sposób wymagający trzymania słuchawki w ręku. Na odcinku drogi, gdzie znajduje się Rondo (...) (skrzyżowanie S. Bursztynowego z ul. (...)) na włączenie się do ruchu okrężnego oczekiwał radiowóz policyjny z funkcjonariuszami. Radiowóz stał jako pierwszy pojazd oczekujący na wjazd na rondo. Na tym odcinku drogi obwiniony obserwowany był przez funkcjonariuszy znajdujących się w radiowozie. Funkcjonariusze znajdujący się w radiowozie, po włączeniu się do ruchu, kontynuowali jazdę za pojazdem obwinionego. Wymieniony kontynuował rozmowę telefoniczną. Został zatrzymany na S. Bursztynowym, na zatoczce autobusowej. Po zatrzymaniu D. W. (2) nie kwestionował faktu prowadzenia rozmowy przez telefon. Domagał się poprzestania na pouczeniu.

(dowód: zeznania świadków: M. S. - od 3 do 10 minuty nagrania z rozprawy z dnia 20.03.2018-k. 24v., M. G. - k. 33v., notatka urzędowa - k. 1).

Obwiniony D. W. (2) ma 35 lat. Obwiniony nie był karany za wykroczenie przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji.

(dowód: informacja Komendy Wojewódzkiej Policji w P. - k. 9).

Obwiniony w toku postępowania wyjaśniającego mimo prawidłowego wezwania nie stawiał się i nie skorzystał z prawa do złożenia wyjaśnień (k. 4) Prawidłowo pouczony (k. 2) nie nadesłał także wyjaśnień pisemnych.

Sąd dał w pełni wiarę słuchanym w przedmiotowej sprawie świadkom. Jak wynika z konsekwentnych i zbieżnych zeznań M. S. (2) i M. G. (2) przebywając w radiowozie wyjeżdżającym z ul. (...) zauważyli oni pojazd obwinionego poruszający się po rondzie. Zmieniał się kąt położenia jego pojazdu, co dawało swobodną możliwość obserwacji i zauważenia, iż obwiniony w trakcie jazdy rozmawiał przez telefon w sposób wymagający trzymania słuchawki w ręku. Ponadto, gdy obwiniony opuścił rondo radiowóz ruszył w tym samym kierunku i wówczas funkcjonariusze nadal obserwowali fakt, iż D. W. (2) kontynuuje rozmowę telefoniczną. Sposób poruszania się obu pojazdów, pora dnia (dobra widoczność) w pełni umożliwiały funkcjonariuszom obserwację obwinionego. Jednocześnie pomiędzy obwinionym a żadnym z funkcjonariuszy nie istniał nigdy żaden konflikt, który mógłby rzutować na brak obiektywizmu z ich strony.

Jako wiarygodne oceniono zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty, gdyż brak było podstaw, by kwestionować rzetelność ich sporządzenia.

Obwiniony stanął pod zarzutem popełnienia wykroczenia wypełniającego dyspozycję art. 97 k.w. w zw. z art. 45 ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017r., poz. 1260). Art. 97 k.w. przewiduje odpowiedzialność za wykroczenie przeciwko przepisom o bezpieczeństwie lub o porządku ruchu na drogach publicznych innym niż określone w art. 84 – 96a k.w.

Zgodnie z treścią art. 45 ust. 2 pkt. 1 powołanej ustawy kierującemu pojazdem zabrania się korzystania podczas jazdy z telefonu wymagającego trzymania słuchawki lub mikrofonu w ręku. Obwiniony zachował się sprzecznie z cytowaną normą i kierując pojazdem po drodze publicznej korzystał z telefonu wymagającego trzymania słuchawki w ręku.

Stronę podmiotową popełnionego przez obwinionego czynu stanowi umyślność. Wymieniony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim (jako kierowca znając obowiązujące normy świadomie postąpił sprzecznie z nimi).

Stopień społecznej szkodliwości czynu obwinionego ocenić należy jako duży. Przemawia za tym przede wszystkim fakt, iż działał on umyślnie i z zamiarem bezpośrednim, popełniony przez niego czyn należy do czynów nagminnie popełnianych i negatywnie wpływa na zdolności psychomotoryczne kierujących. Ponadto do popełnienia wykroczenia doszło na jednej z głównych ulic (...), gdzie o każdej porze panuje duży ruch.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, będący przedmiotem oceny i analizy Sądu, pozwala na przypisanie obwinionemu winy, gdyż w czasie swego bezprawnego, karalnego i karygodnego zachowania, mając możliwość podjęcia decyzji zgodnej z wymogami prawa, nie dał posłuchu normie prawnej.

Jako okoliczność łagodzącą poczytano obwinionemu uprzednią niekaralność za wykroczenia podobne.

Mając na uwadze powyższe oraz znaczny stopień winy i duży stopień społecznej szkodliwości czynu obwinionego współ z dyrektywami wymiaru kary z art. 33 k.w. Sąd wymierzył mu karę 200 złotych grzywny.

Mając na względzie fakt, iż obwiniony jest człowiekiem młodym (nieznane są żadne przesłanki, które umniejszałyby jego zdolności zarobkowe) Sąd uznał, iż uiszczenie przez niego kosztów postępowania nie będzie dla niego zbyt uciążliwe i dlatego na podstawie art. 119 § 1 k.p.w. zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa wspomniane koszty w kwocie 130 zł. Na koszty te złożyły się kwoty:

- 100 zł – ustalona w oparciu § 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2017r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty sądowej od wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2017r., poz. 2467),

- 30 zł - ustalona zgodnie z art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49, poz. 223 z 1983r.).

SSR. Katarzyna Maciaszek